

Přílohy:

Příloha č.1 .. Příběhy lekce 4

Příloha č.2 ..... Pepova třída

Příloha č.3..... Příběhy lekce 6

Příloha č.4..... Zhodnocení lekcí třídní učitelkou

Příloha č. 1

Příběhy lekce 4

a) Život na hradě

Hrad byl veliký, proto v něm bydlelo mnoho rytířů a dam. Když potkal rytíř dámu, tak se uklonil. Ona jemu také. Při vstupování do místnosti šel nejdříve rytíř, pro případ, že by byl v místnosti boj.

b) Turnaje

Turnaje byly často pořádány, aby král zjistil, zda jsou jeho rytíři silní. Když rytíř prohrál, tak musel rytířsky porážku nést. Dámy pak ošetřovaly jejich rány, ale rytíři nedali znát, že je to bolí.

c) Jídlo, hostina

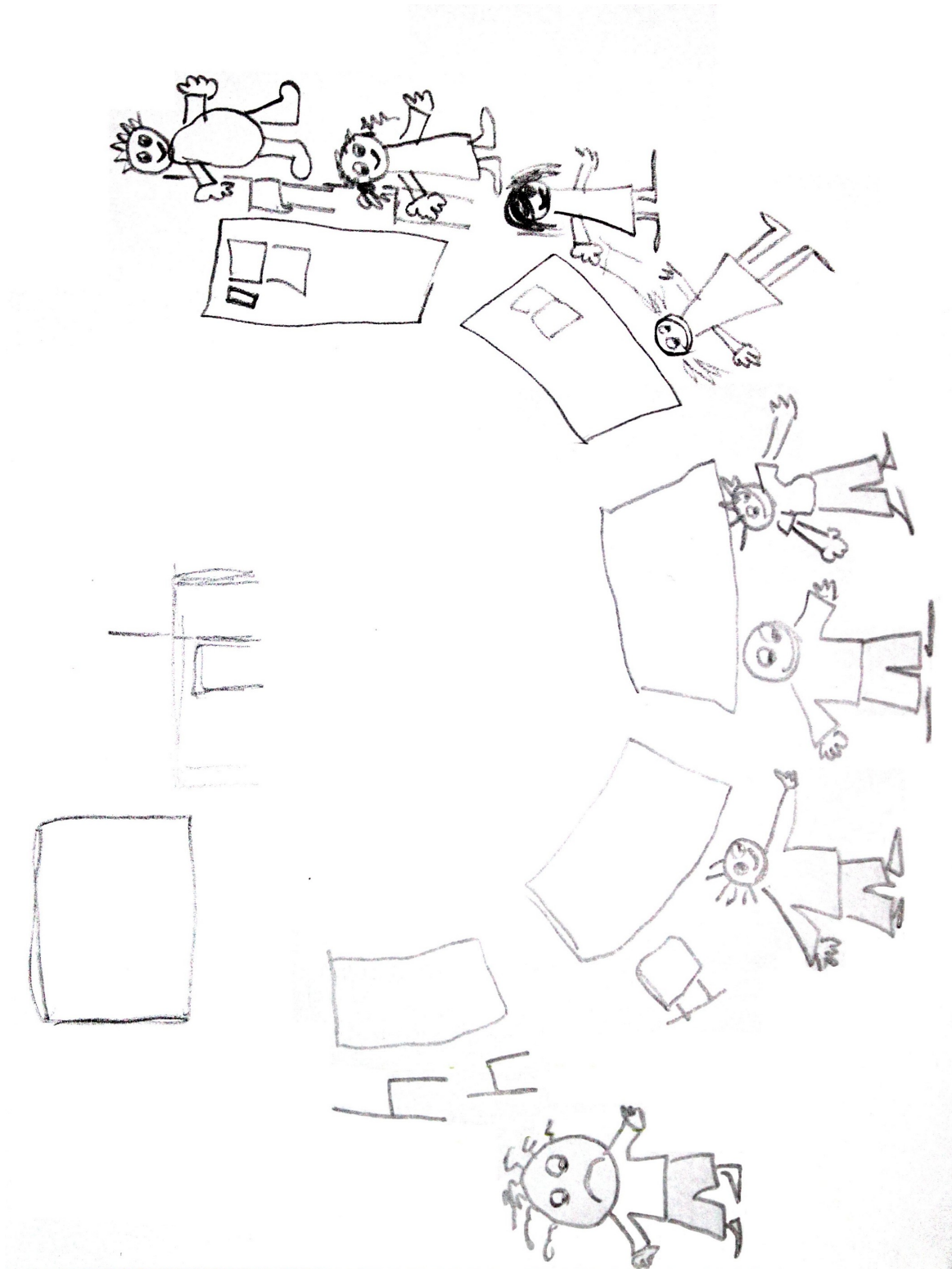
Na hostině se rytíři snažili bavit dívky. Bavili je nejen historkami, ale také s nimi tančili. Rytíř musel vyzvat dívku k tanci. Sama tančit nemohla.

d) Lov

Král pořádal lov každou chvíli. Rytíři mu byli po boku. Když ulovili, tak na ně dámy byly velmi pyšné. Často se na ně usmívaly za jejich úlovek.

Příloha č. 2

Pepova třída

Příloha č. 3

Příběhy lekce 6

a) Lov v pravěku

V pravěku lovíli muži mamuty. Mamut byl ohromné zvíře a jelikož neměli žádné zbraně museli si pomoci jinak. Museli vykopat jámy, velmi hluboké jámy bez použití nástrojů jako máme dnes a poté jámu maskovali větvemi. Mamut neviděl jámu, spadl do ní a oni ho pak ubili kameny, které si tam připravili. Často se ovšem stalo, že jim mamuta sebrala jiná tlupa.

b) Stavění obydlí

Tlupa nejdříve bydlela v jeskyních. Nejdříve neznali oheň. Až měli oheň, musel v každé jeskyni hořet po celý den. V jeskyni leželi na kůžích zvířat, která ulovili a z těchto kůží si také dělali oblečení. Za několik milionů let se z jeskyní přestěhovali do obydlí, která byla ze dřeva a jiných věcí, které našly a u kterých zjistili, že jsou dobré na různé věci.

c) Jiná tlupa

Tlup bylo mnoho, a proto se často setkávaly. Když se potkaly, tak si nerozuměly, protože ještě nemluvily, jenom se dorozumívaly posunky. Každý posunek znamenal v jedné tlupě něco, ale v druhé úplně něco jiného. Docházelo tak k častým bojům. Prali se muži i ženy. Po prohraném boji se mohlo stát, že tlupa přišla o svoje obydlí, které si vzala vítězná tlupa.

Příloha č. 4

Zhodnocení lekcí třídní učitelkou

Kristýna Formanová si připravila velice promyšlené, zajímavé a různorodé hodiny s prvky dramatické a osobnostní výchovy. Děti takto vedené hodiny znaly minimálně. Dramatizovaly sice konkrétní situace a jevy v různých vyučovacích předmětech, ale nijak záměrně a systematicky. Právě proto byly dětmi hodiny s Kristýnou vždy netrpělivě očekávané. Některé se vyloženě těšily, jiné byly zpočátku na rozpacích.

Při společné, skupinové či individuální práci, při hraní rolí, řešení předložených problémů, při vzájemné komunikaci byly mezi dětmi zpočátku znatelné rozdíly. Třída by se obrazně dala rozdělit do tří skupin. První skupinu tvoří ti, kteří chtějí být první vždy a všude. Druhou ti, kteří se sice umí přihlásit o slovo, ale nijak zvlášť o to nestojí. A třetí ti, kteří stojí v povzdálí a tiše sledují, co se děje. Musím konstatovat, že postupně skupiny splývaly v jedinou - první.

Myslím, že se při hodinách dříve neprůbojně, stydlivě a uzavřené děti dokázaly postupně zbavit pocitu, že jste to ony, kdo musí neustále druhým ustupovat, že jsou na prvním místě zájmy druhých, že názor druhých je přednější než jejich, protože zní hlasitěji. Zjistily, že to tak nemusí být. Poznaly samy sebe, to jací jsou, své dobré i špatné vlastnosti, slabosti a nedostatky, ale také to v čem jsou jedineční. Velice mě překvapilo, že k závěrečnému individuálnímu rozhovoru přistupovaly bez jakékoli známky ostychu nebo nechuti. Právě na nich byl pokrok nejvíce zřejmý. Zatímco při úvodní hodině se snažily stát neviditelnými, nyní se hlásily mezi prvními. Také při práci ve skupinkách dokázaly daleko snadněji prosadit a obhájit svůj názor, ujmout se veřejně slova a vynutit si pozornost ostatních. S potěšením mohu konstatovat, že jim to vydrželo. Takto vedené hodiny byly pro mne velkou inspirací a díky nim jsem si uvědomila, že prvky osobnostní a dramatické výchovy je třeba zařazovat do běžné výuky v daleko větší míře.

Samozřejmě nelze objektivně změřit, nakolik měly vliv hodiny s prvky dramatické a osobnostní výchovy, nakolik běžné hodiny nebo každodenní život ve třídní skupině. Rozhodně ale mohu ze svého pohledu zodpovědně prohlásit, že hodiny výrazně přispěly ke zvýšení sebevědomí u dětí, které měly tendenci pochybovat o sobě a o svých názorech, bály se chyb, nedokázaly prosadit svůj názor. Jejich osobnostní růst se projevil

i v "kompaktnosti" třídního kolektivu, kde nyní nikdo příliš nevybočuje. Děti si vzájemně více naslouchají, lépe komunikují, případné problémové situace řeší společně.

Eva Bomerová, 8.3.2011